

Vogelreis Tarifa en Coto Doñana, Spanje,

18 - 25 september 2011

Ieder najaar vliegen zo'n vijf miljard vogels van Europa naar Afrika en besloten Kees en Els naar Tarifa, het zuidelijkste dorpje aan de Straat van Gibraltar, te reizen om roofvogels te zien overvliegen.

Het aardige was, dat ze leden van de werkgroep uitnodigden om met hen mee te reizen en de trip nog wat uit te breiden om ook het natuurgebied Coto Doñana, erbij te betrekken. Veel tijd en energie werd gestoken in offertes aan te vragen en over en weer te mailen, wat resulteerde in een trip die door Birding Breaks werd georganiseerd en meldden zich al vlug vogelaars aan die blij waren dat er ook dit jaar een buitenlandse reis zou komen.

De groep bestond uit 13 man. Jammer genoeg moest Bob de Lange zich wegens gezondheidsperikelen afmelden, maar kon Jan Peeraer zijn plaats innemen. Els en Kees kregen de dag voor vertrek een klap te verwerken, toen bleek dat de dubbele longontsteking van Els niet genoeg hersteld bleek en vliegen sterk werd afgeraden. Gezondheid gaat natuurlijk voor en leefden we allen erg mee toen Kees haar achter moest laten en wij haar vrolijkheid en kennis zouden moeten missen en bleven we over met 12.

En zo vertrokken we op zondag 18 september in 3 auto's Schipholwaarts waar we met gids Remco werden herenigd, die ook onze gids is geweest op de Lesbosreis van 2009.

Op vliegveld Malaga duurde het een half uurtje voordat we 2 busjes meekregen met Remco en Kees aan het stuur en arriveerden we na ongeveer 2 uur bij Hostel El Levante, een paar kilometers buiten het kustplaatsje Tarifa. We stopten nog onderweg bij een wegrestaurantje om wat te eten. Het hotel staat aan de weg en er bleken 2 kamers te weinig te zijn, maar dat werd onderling opgelost. Ieder stel

kreeg een sleutel mee en installeerden we ons voor de komende 3 dagen.

Het "voor-het-ontbijt"-vogelen was facultatief en werd elke dag bij "Playa de Los Lanches" gehouden, een rivierstroompje dat uitmondt op het strand met een vogelhut en een halve kilometer van het hostel lag. De hoop was gevestigd op o.a. ijsvogels, sterns, steltlopers en Audouins- en geelpootmeeuwen (en dat is gelukt en nog veel meer).

Het hostel had zich niet ingesteld op een hollands ontbijt en boften we dat Jan Spaans spreekt, zodat het door hem bestelde dubbele aantal geroosterde broodjes, verse jus d'orange, koffie/thee (met melk!) en zoetigheid elke dag toch op tafel kwam. Soms rende ineens een van ons naar het raam omdat er koereigers, spaanse spreeuwen en ook zwarte wouwen overkwamen.

Na het ontbijt werden de waterflesjes gevuld, alle apparatuur ingeladen en reden we alle dagen naar "Cazalla", de dichtstbijzijnde roofvogeltrektelpost. De ontzettend vele windmolens die in Spanje staan vielen direct op. Een heerlijke temperatuur en zon maar altijd een flinke wind en kon het kijken en genieten beginnen. Een kleine opsomming van wat vaak in grote groepen die dagen overkwam: witte- en zwarte ooievaars, dwergarenden, slangenarenden, vale gieren en aasgieren, wespddieven en zwarte wouwen.

We gooiden onze mandjes vol in de supermarkt voor de lunch "thuis" in ons hostel, voordat we weer met hernieuwde energie de middagexcursie aanvingen.

In de middag vertrokken we naar "La Janda", langs de rijstvelden met o.a. veel ooievaars in het veld, zwarte ibissen en koereigers. We reden langzaam met de busjes en stopten geregeld onderweg. De busjes hadden een schuifdeur en in "mijn" busje, met Johan naast me die de deur openhield, hadden we zo meteen "live" beelden voor verre kijker en camera. Door de walki talki's kon vlug doorgegeven worden wat er gezien werd, wat soms tot wat competitie zorgde

zoals bij het zien van een zwerm houtduiven die voor holenduiven werd aangezien. Plots liet de grijze wouw zich zien en Winfried, in zijn enthousiasme om de vogel te fotograferen, gleed uit, maar de flinke schaafwond op zijn arm vond hij minder belangrijk dan zijn camera die hij in zijn val meenam, maar die gelukkig heel bleef. Voor het avondeten reden we op de terugweg naar het dorpje Zahara.

De tweede dag was zo stormachtig, dat we op "Cazalla" zagen dat vogels zich terugtrokken en de oversteek niet durfden te maken, ook al is het maar 14 km naar Marokko. Wij staken de weg over om achter de beschutting van een huisje en struiken nog een poging te wagen maar braken al vlug op, richting Algeciras, met in de verte de Rots van Gibraltar, waar we door het heuvellandschap uit de wind zaten. Een grote boom zat vol met vale gieren. De mannen wandelden nog wat verder naar boven en zagen we nog dwerg- en slangenarenden overkomen.

De lunch met nieuwe aankopen werd weer op het terras voor de kamer van Winfried en Johan genuttigd. Ook al was het wat lastig zonder borden en een enkel zakmes, maar de meloenen, de Spaanse ham, vruchtensappen en stokbroden gingen er gretig in en Jan zelfs een vlotte gazpacho (koude soep) voor ons bereidde.

Dit keer ging de middagexcursie naar "Los Barrios /Los Alcornocales": een prachtig ruig terrein met een kurkeikenbos en lekker uit de wind. Dit keer kregen we wat kleinere vogels te zien zoals de roodborst, gekraagde roodstaart maar ook een havik-arend. Ook hier reden we langzaam en stopten geregeld en wrongen we ons uit de busjes om wat rond te lopen. Daardoor ontdekten we de zeldzame Pashavlinder en zat er ineens een enorme bidsprinkhaan op de hand van Leon die zich als een filmster makkelijk liet fotograferen. (de bidspringhaan!) Remco kroop onder een hek door om een groot stuk kurk te stelen dat later verdeeld werd. Die avond dineerden we buiten op het terras van een restaurant wat niet ver van ons hostel lag. Gekko's aan de muur en voor de meesten vis op het bord.

De volgende dag was de wind afgezwakt en werden we op onze laatste dag in Tarifa bij "Cazalla" getraceerd op weer ontzettend veel vogels en een valse gier die zo laag overkwam dat de fotografen bleven klikken met hun camera's.

Na de lunch reden we naar "Barbate", de zoutpannen, waar we flamingo's, leeuwerikken, reuzesterns, meeuwen en krabben zagen en er.... een visarend voorbij kwam! Terugrijdend zijn we bij het strand gestopt en op een pier de telescopen opgesteld zodat we Jan-van-Genten in beeld kregen. Wel erg moeilijk te zien door de lichtinval. We aten 's avonds bij hetzelfde restaurant als de avond ervoor.

Op de 22ste vertrokken we van Tarifa naar Coto Doñana, 450 km naar het noordwesten, en onderweg een eerste stop bij het gebied "Marismas del Bajo Guadalquivir" waar we wederom langzaam achter elkaar aan reden langs water maar ook uitgedroogde vlaktes. Veel flamingo's, een visarend en zo zielig, een ten dode opgeschreven tureluur in de bosjes. Aan het eind kwamen we bij het gebied dat "Salinas de Bonanza" heet. Omdat de lunch erbij ingeschoten was, werd een kleed neergelegd en alles wat overgebleven was van de vorige dag, werd in kleine stukjes gesneden. Ieder kreeg een bakje met van alles wat en was de honger gestild.

Vervolgens werd er flink doorgereden tot aan "Laguna de Medina" waar we weer de benen konden strekken en over een boardwalk liepen. Die was helaas voor de kleinere onder ons niet hoog genoeg om over het meer te kunnen kijken maar er werden, volgens zeggen, geoorde futen, krooneenden en witkopeenden gezien. Wel was er een vogelhut en zagen we een prachtige purperlibel en een bandgrondheide-libel van dichtbij. Kees vond een piepklein waterschildpadje die het zwaar had en nadat hij met water was besprenkeld, leefde hij op en werd hij vanuit de vogelhut in het meer gemikt want we konden niet bij een oever komen maar of die dat overleeft heeft.....

Na nog een laatste stop bij een benzinepomp waar iedereen zich volpropte met chips, chocola, ijs etc, de veldlunch was toch niet genoeg geweest, rukten wij op naar het plaatsje El Rocio, grenzend aan Coto Doñana. Hier leek het alsof we op een wildwest filmset waren aangekomen: geen asfalt, geen stoepen, geen stoplichten, alleen maar zand en huizen die in wit met kerriekleur zijn geschilderd, een prachtige kerk en mannen te paard. Op het moment dat we binnenreden begon net een muziekkuitvoering met trommels en fluiten. Een leuk welkom voor de komende dagen. Jaarlijks wordt hier een grote processie gehouden en verwacht men 1 miljoen mensen, ongelooflijk in zo'n klein plaatsje, en wordt het Mariabeeld (Nuestra Señora del Rocio), wat het pronkstuk in de kerk is, door het dorp gedragen, gevolgd of bekeken door bevolking en bezoekers.

Het hotel was ook al zo leuk, elke kamer had schilderijen van een bepaalde vogel of dier. Meta en ik kregen de steltkluut die in de douche als tegel was ingelegd. De kamers keken uit over de, nu droge, enorme vlakte welke in lentetijd geheel vol water staat. Heel in de verte was nog een kleine plas water te zien waar flamingo's stonden. Elke ochtend kwamen de paarden vanuit hun slaappleats en slenterden langzaam voor onze ogen, de vlakte op, op zoek naar eten.

Het ontbijt en diner werden in het tegenovergelegen gezellige restaurant genuttigd. De eerste avond aten we romantisch buiten in de buurt van een enorme eeuwenoude olijfboom, maar de volgende dagen werd er binnen geserveerd. Het lijsten werd na het eten wel buiten gedaan onder het genot van koffie/thee en/of een alcoholische versnapering en sommigen kwamen later op de avond met muziek en dansgezelschappen in aanraking en werd het voor hen nog erg laat!! In de lantaarns bij de ingang van het hotel werden kleine groene boomkikkertjes ontdekt die daar alleen hun tong hoefde uit te steken om de vele mugjes naar binnen te werken.

Deze laatste 3 dagen werden de vroege ochtenden gebruikt om vanaf een

uitkijkpunt naast het hotel, over de vlakte op zoek te gaan naar een Spaanse keizerarend, de belangrijkste roofvogel van deze vogeltrip. Door de mistige ochtenden werd het ons moeilijk gemaakt maar toch..... hij was er maar zat heel ver weg in een boom.

Die vrijdagochtend reden naar het bezoekerscentrum "El Acebuhe" waar we meteen bij het uitstappen blauwe eksters zagen. Het park staat vol met parasol-dennen en een aantal vogelhutten die door een boardwalk met elkaar worden verbonden. Omdat het zo droog was waren er maar 2 plassen die water genoeg hadden waarin watersnippen, purperkoet!!, ijsvogels, kleine zilverreigers, lepelaars, bonte vliegenvangers en de gewone en zuidelijke klapekster te vinden waren, wel verdeeld over 2 dagen. Een verdekt opgestelde kwak werd door Leon ontdekt en Kees kreeg een hop in beeld. Dit keer lunchten we in het cafetaria. Daarna reden we naar La Rocina, een gebied met bos en open terrein. Het was een aardig gebied om doorheen te lopen (niet iedereen ging mee) maar er was niet veel te zien.

Zaterdag reden we na het ontbijt eerst naar het plaatsje Matalascanas en stonden ineens bij zee en strand. Door het prachtige weer waren er helaas weinig vogels te zien maar wel veel strandgangers. We moesten een Spaanse aanbieder van Toiny met zachte hand wegsturen, die haar na een wandeling in de buurt was nagelopen! Toen maar terug naar "El Acebuche" waar we opnieuw wat vogelhutten aandeden en ad hoc besloten om een rondtoer van 4 uur door de Doñana te boeken waar je alleen met speciale terreinwagens en een gids aan het stuur doorheen mocht. We picknickten vooraf onder de bomen bij het parkeerterrein met nieuw aangekocht etenswaar uit de kleine supermercado van El Rocio. Hier veel blauwe eksters om ons heen (we lokten ze met brood!) en een hop.

De hoge jeep, met meerdere passagiers, reed lang over het strand (Audouins-meeuwen, scholeksters, strandlopers etc.), door stuifduinen (+ hert)

waar we even een stop maakten en het bos met parasoldenners en herten tesamen met koereigers. De rit was avontuurlijk en legde de chauffeur annex gids het af tegen de kennis van Johan die hem enkele malen corrigeerde en wij hard "stop" riepen als er iets bijzonders in de lucht te zien was. Zo ontdekten we erg hoog in de lucht 2 keizerarenden en werd de lynx helaas (eigenlijk voorspelbaar) niet gezien. De gids en medepassagiers leerden in de 4 uur heel wat bij!! Bij terugkomst waren we het er over eens dat deze rit zeer de moeite waard was geweest.

Tja, en toen was het zondag, vertrekdag. Toch gebruikten we de dag nog optimaal door's morgens een wandeling naar het informatiecentrum te maken, alwaar we vanaf het balkon een mooi overzicht over de vlakte hadden. Binnen hingen prachtige aquarellen van vogels. Met wat moeite lukte het Toiny het daarbijbehorende boek te kopen om Els thuis toch het gevoel te geven dat ze erbij hoorde. We slenterden tot buiten het dorp en als lot uit de loterij en de uitsmijter van de vakantie: een jonge keizerarend boven ons hoofd!

Vertrek om 12.00 uur en een lunch onderweg in een wegrerestaurant en een laatste stop, die toevallig werd gezien, bij Laguna de Fuente de Piedra, een grote broedplaats van flamingo's. Het was de warmste dag en genoten we voor het laatst van flamingo's, steltkluten, (slob)eenden en meerkoeten. Omdat we aan de vroege kant waren stopten we nog even op een parkeerplaats en ontfermden ons kort over een zwerfhond die water en chips!!! van ons kreeg. Meer hadden we helaas niet te bieden en de fles rode wijn, die niet meer werd gedronken, lieten we in een van de busjes achter.

Op Schiphol namen we hartelijk afscheid van Remco en bedankten hem voor zijn kennis en Haagse humor en gingen onze wegen ook uiteen want de 3 autos stonden allen op een andere plek. Naar ik later hoorde, is de koffer van Hanneke bij een shuttlebus blijven staan. Hanneke en Winfried zijn in de nacht nog teruggereden

naar Schiphol waar de koffer, middels telefoontjes van Leon, teruggevonden was.

Met dank aan allen voor de gezelligheid en afstaan van foto's voor het digitale foto album.

<http://onlinefotoalbum.hema.nl/onlinefotoalbum-bekijken/9860c0b8-dce9-4eca-a3b5-d7d81001511b>

fanny